

Gorenjec

Št. 45. Leto XIX. - Kranj, 9. novembra 1935.

Uredništvo in uprava je v Kranju, Strossmajerjev trg šte. 1. Telefon št. 73. „Gorenjec“ izhaja vsako soboto. Dopise sprejema uredništvo do srede zvečer. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankliranih pisem ne sprejemamo. — Naročnina za „Gorenjca“: celoletno 40 Din, polletno 20 Din, četrtletno 10 Din, pos. št. 1 Din.

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Moderna družba

Če človek opazuje svet in vse to, kar se dandanes godi na svetu, se mu zazdi, da so vodstvo nad svetom prevzele satanske sile. Vsepovsod nered, krivica in divje medsebojno sovraštvo. Barometer svetovne zgodovine nam naznanja velik vihar, ki bo skoraj prihrumel nad človeštvo in ga pomandal v prah in pepel, v velik kup mrličev. Ves svet vre kakor v kakšnem kotlu. En del ljudi živi v največjem razkošju in izobilju, dočim drugi del ljudi stiska pesti, se strumno organizira in komaj čaka trenutka, da napade prve in se nad njimi kruto maščuje. Ze se ponekod kažejo jasni obrisi prihodnje katastrofe, ki bo prišla nad ljudi. Današnja doba je podobna pokrajini, kjer se neprestano ponavljajo pozemeljski potresi, ki obehtajo biti vedno hujski in silnejši.

Moderna velemesta in posamezne države so med seboj povezane z vsemi mogočimi komunikacijami, brzovarnimi in telefonskimi žicami, radijskimi antenami, a vendar si narodi niso nikdar stali eden do drugega tako oddaljeni, kakor danes. Kje je vzrok temu dejstvu? V mednarodni politiki ne vlada več ne pravičnosti, kaj šele ljubezni. Med narodi in državami vlada divje sovraštvo in egoizem. Vsi se trudijo za mir, a miru ni nikjer. Tam, kjer se odločuje svetovna politika, tam ne poznajo Boga in njegovih zakonov in njegovih postav, ki je predvsem zapoved ljubezni in pravičnosti. Nad vrati ženevske palače se ne blesti božje ime. Papeža, Kristusovega namestnika na zemlji, ki je največji tvorec miru na svetu, ne pustijo k mirovnim posvetovanjem. Pač pa je bil pripuščena k ženevskim posvetovanjem zastopnik one države, ki ruši sleherni mir v človeški družbi in so ga „krščanski“ zastopniki najprisrčnejše pozdravili in mu pristrčno stisnili roki v znak prijateljstva in bratstva.

Vse na svetu govori o neki novi ureditvi sveta, o nekaj novih življenjskih oblikah in novemu življenjskemu cilju, a vendar še ni bilo življenje nikdar tako malo cenjeno, kakor danes. Nikdar še ni bil življenjski nazor, katerega mora imeti pač vsak človek, bolj nejasen in naravnost bedast, kakor dandanes. Zaradi tega so tudi vsi poskusi za ozdravljenje človeške družbe samo medli poskusi, neke vrste obliži, ki bodo pa bore malo pomagali.

Svobodna misel, liberalizem, demokracija, socializem, fašizem in parlamentarizem, internacionalizem in humanost, vse to so le še neke obledele kraljice, neka gesla, v kateri pa nihče več ne veruje. Celotni mogočniki, ki so človeško družbo pripeljali s pomočjo teh gesel na rob propada, se vsemu temu posmehujejo. Izkazalo se je, da so bile te kraljice samo napačne spekulacije, s katerimi so se nekateri igrali s svetom in človeško družbo. V vseh panogah človeškega udejstvovanja so izločili vsako misel na Boga in so zapustili večne zakone božje. Maščevanje je kmalu prišlo in je udarilo prav one, ki so tako delali. Vse te njihove ideje in smernice so kaj kmalu skrahirale in pokazale, kako so neumne in škodljive za človeštvo.

Gospodarsko življenje se je razvilo do viška. V življenje so stopile iznajdbe, o katerih človek do nedavnega še sanjal ni, še nikdar ni človeški duh ustvarjal tako ogromnih stvari, kakor dandanes. Toda kljub temu imamo na milijone brezposelnih in ubožnih; toda kapitalizem je povlekel iz prometa več denarja, kakor bi bilo pošteno in pravično a pustil ob strani milijone nesrečnih in bednih. Danes tavajo po mestih in deželi tisoči in tisoči brezposelnih, nepregledno več, kakor kedaj prej. Družba nenasičnega kapitalizma nima srca in sočutja za brezposelne in nesrečne. Katoliška karitas ima na tem polju nepregledno delo v takem ozračju. Bog je ustvaril svet za vse ljudi dovolj

velik, dober in lep in hoče, da bi bili vsi ljudje srečni in zadovoljni. Toda brezbožni kapitalizem je ustvaril ta nered, popačil lepo obliko sveta. Moderni kapitalistični gospodarstveniki so izločili Boga iz svojih gospodarskih računov in kalkulacij, niso pomislili, da je človek stvarstvo božje in so mislili edino le na denar in profit. S tem so pa povzročili najsilnejšo svetovno krizo, kar jih je kedaj videl svet. Kapitalizem je privedel družbo tako daleč, da si sama koolje grob. Naj bo že gospodarstvo takšno ali drugačno, glavno je to, ker hočejo ljudje, ki vodijo gospodarstvo delati brez Boga, delati samo za sebe in živeti od žuljev drugih ljudi. Dandanes je pač tako, da hočejo najsilabši ljudje v človeški družbi imeti vso oblast v svojih rokah. Toda te vrste ljudje se morajo pač zavedati, da bodo s svojimi metodami in s svojim načinom gospodarenja privedli človeško družbo v strašno brezno.

Brez Boga in božjih zapovedi je zašlo tudi moralno življenje v strašno krizo. Precejšen del človeštva se podaja v pogansko uživanje, ki seveda noče nad seboj priznati nobene zapovedi. Ker je svet brez morale, napravljajo matere svoja lastna telesa za grobove svojim otrokom in hočejo to zločinsko početje upravičiti s humanimi frazami. Kje se bo potem rekrutiral material za državotvorne narode? Kje se bodo potem rodili otroci za kraljestvo božje? Moderno časopisje je pa polno pikantnosti, ki človeku vzbuja najnižje instinkte in nagone. Naši predniki so bili vzgojeni ob svetih legendah ter juna-

ških činih ki jih je v preteklosti napravil narod, a danes se pa že otrokom nudijo najogabnejši opisi grehot in zločinov. Današnja mladina je poučena o vseh mogočih zločinih sveta, namesto, da bi se vzgajala s svetlimi vzori naših prednikov. Žal, celo krščanske družine izgubljajo vedno bolj in bolj krščanske običaje in navade. V mnogih družinah je vera samo še nečti preostanek iz prošle dobe, brez globokega verskega življenja. Moderno življenje razbija in uničuje družine. Verska brezbržnost se vedno bolj in bolj razširja in utrjuje med nami. Gibanja sovražnikov božjih so pa vedno bolj strumno organizirana in nikdar še ni bilo propagandnega materiala nevere in brezboštva kakor ga je danes. Včasih je veljal boj nasprotnikov vere posameznim resnicam, a danes gre pa boj za tem, da se izruje sleherni krščanstvo. Brezboštvo se zavija v razne firme, sedaj v marksizem, drugje zopet v socializem in drugje zopet v poganski pretirani nacionalizem. Vsepovsod vstajajo ustanoviteljci novih ver in resnicam Kristusovim se postavljajo v nasprotje verske skrivnosti krvi in rase. Da bi lažje dosegli svoj cilj, se grdo lažejo, da krščanstvo nasprotuje temu, da bi se nižje stoječe plasti naroda dvignile do ugleda in časti, posebno do boljšega kruha. Trdijo, da so evangeljski nauki nasprotni narodnemu čustvovanju in napredku.

Bodimo odkritosrčni in jasno priznajmo, da moderno poganstvo stoji pred vrati naših družin, pred vrati naših šol, da pred vrati naših cerkva. Vsi ki še mislimo krščansko in čutimo krščanstvo, strnimo svoje vrste in se postavimo v obrambo proti modernemu poganstvu.

Slike iz Kranja

Zanimanje za „Gorenjca“

Po Kranju se pripoveduje, da so imeli merodajni gospodje od JNS te dni precej posvetovanj. Šlo se je namreč za to, kako bi se najlažje dopovedalo nemu članu, da bi bilo zelo dobro zaradi njihove stvari same, da se funkcijam, katere so mu oni preskrbeli, hitro odpove. Eden od prvih generalov JNS je tožil in tarnal, kako je neprijetno to ker se dotičnemu pristašu nikakor ne more dopovedati, kako potreben je njegov odstop. Višek njegove tožbe in tarnanja pa je bil njegov vzdih: „Boste že videli, kaj bo „Gorenjec“ v petek zopet pisal!“ Če je tako, smo prepričani, da je „Gorenjec“ na pravi poti, ker se gotovi ljudje že vnaprej bojijo njegovega pisanja in poročanja — gotovo radi slabe vesti.

Čudni pravni nazori

Pripovedujejo, da je bil g. Pirc svojčas jurist. Njegovo pravno naziranje moremo soditi le po njegovih izjavah. Pri zadnji seji, ko je

J. J.

Je bilo in — je tako*)

Se so nam v živem spominu dnevi, ki so bili vsi posvečeni manifestaciji največje sile, ki jo nosi v globinah svoje duše veren narod. Kongres, ki se je po slovenskih katoličanih razvil v tako mogočno, udarno in složno armado Kristusovega kraljestva, naj bi med nami znova budil vse katol. sile za delo. S kongresom smo katoličani hoteli pokazati, koga imamo in koga hočemo tudi v bodoče imeti za svojega — Voditelja. Trezno in neustrašeno je v onih dneh v besedi in dejanju kazal na evharističnega Kralja, kot svojega Voditelja, tako otrok, kot starec, tako fant, kakor dekle . . . Povsod je odmeval „spev iz srca, v pozdrav Rešeniku, vladarju sveta“.

Na praznik Kristusa Kralja bo kongresno razpoloženje, tako smemo upati, našlo po vsej

*)Članek je bil namenjen za praznik Kristusa Kralja.

bil govor o sodbah upravnih sodišč, pri katerih je občina propadla, je izjavil da dvomi o točnosti razsodbe. O usodi zadnje sodbe upravnega sodišča, pa pričakuje zmago pred državnim svetom v Belgradu, „če bo točno sodilo“. Ako bi podal take izjave kak vaški župan, ki je študiral samo par razredno vaško ljudsko šolo, bi ne bilo nič čudnega; malo drugača pa je stvar, če jo poda g. Pirc, ki je vendar v mladosti ius študiral in bi moral vedeti, kaj pomeni izrek sodišča, osobito izrek najvišjega upravnega sodišča, ki ga ne more nihče več predrugačiti. Sodbo o teh izjavah prepuščamo javnosti — le to še omenimo, da je bil svetovalec v trošarinskih zadevah g. Zupan iz Ljubljane, ki je stal ob strani s svojimi nasveti pri uveljavi trošarine in se upliv teh nasvetov morda še pozna pri Kranjski občini.

Dobro je, da nismo več v času JNS. Ako bi tedaj kedo podvomil o kaki sodbi, takole, kakor je sedaj gospod župan, mislimo, da bi se mu zelo zamerilo; zlasti, če bi se šlo za kakšno hudo stvar, kakor so bile recimo sodbe v šenčurskem procesu, ki so imele za predmet tako strašne dogodke, da se ne bi smele po mnenju našega g. Pirca „drugače zbrisati, kakor samo s krvjo.“

naši domovini močan odmev, ki se bo izlil v eno prepričanje: Katoličani smo močni, dokler smo vsi Kristusovi. —

Prav v času, ko so bili narodi po svetovni moriji vsi strti in polni razočaranja nad vsemi kraljevstvi in cesarstvi, je Cerkev za nezlomljiva bož. država pokazala vsemu svetu na svojega kralja — Kristusa. Papež Pij XI. namestnik bož. kralja, je odločil zadnjo nedeljo v mesecu oktobru za „državni“ praznik Kristusovega kraljevstva. — Danes po 20 letih svetovnega klanja „bratskih“ narodov in držav je položaj v vsej tekožani krščanski Evropi zopet ves negotov, poln diplomatskih laži in spletk. Državniki imajo seveda samo „mir“ na jeziku, v resnici pa dajejo svoja pojasnila svoje sebične in krivične namene skrivajo in in politične izjave samo s tem namenom, da nepoučeno maso narodov zavajajo v negotovost in strah pred skrito bodočnostjo. Vse-

povsod vstaja strah pred grozečo — novo svetovno morijo, ki bo gotovo, kot slutimo na podlagi priprav, za 100% strašnejša kot je bila ona, katere posledice še tako živo okušamo na gospodarskem, socialnem in na moralnem področju. Vstajajo „mogočni“ Führer-ji, duce-ji in drugi vsiljivi voditelji, toda ljudstva ne uzigajo več njihova gesla; narodi vstajajo, iz pijanega navdušenja do tujih voditeljev vstajajo k treznemu prevdanku. Vedeti hočejo, kakšni so tisti, ki se jim ponujajo za voditelje. Besedam, blestečim frazam in obljubam nočejo več nasedati. Razočaranje nad preteklostjo jim počasi, a sigurno odpira oči, vedno bolj spoznavajo, da je pravi in zanesljivi voditelj le Eden — kralj vekov. Samo tisti more biti močni in vsega zaupanja vredni voditelj, ki je do sedaj vedno zmagal in ki ni do sedaj nikdar in nikjer vodil narodov v zmoto in pogin. Samo On, ki sta mu bodočnost in preteklost tako odkrita, kot sedanost, samo oni je sposoben in vreden, da mu zaupamo svojo usodo.

Vem, svet sodi moč in slavo svetnih voditeljev in oblastnikov potem, koliko ima armade, koliko ima simpatij ljudskih mas in koliko ima denarnih mogotcev za seboj. No nič za to, naj svet in piškav človekov razum sodi tako ali tako, to je postranska stvar, resnica je ena — božja. Ta pa pravi, da bo svetu kraljevala le Resnica, Pravica in Ljubezen. Tudi če so uklenjene v suženjske spone, ki jim jih nadeva nadutost, orožje in denarni pohlep svetnih voditeljev. Za nekaj časa je kraljevstvo resnice, pravice in ljubezni morda res na vištrto, obsojeno na ponižanje in sramotno smrt. A prav tedaj, ko se zdi da je moč teme zavlada nad kraljevstvom luči, prav tedaj vstaja nepremagljivi kralj vekov s svojo močjo k novemu življenju, k silnejšim zmago-slavnim pohodom. Tako je bilo, tako se danes dogaja povsod tam, kjer nasilje, laž in krivica na videz zmagujejo nad nepremagljivim bož. kraljevstvom. Nazarejec, pa naj ga mečejo iz shodnice, ali naj vklenjenega vlačijo pred svetne mogočnjake, da ga obsodijo, Nazarejec pa naj ga pribijejo tudi na križ — on ne klone, ne da se zlomiti in nobeno orožje ga ne bo moglo streti. Tako je, tako je bilo v zgodovini že mnogokrat in tako bo tudi v bodočnosti. On, ki je „nezmagane moči delivec“, je sam nepremagljiv, njegovemu kraljevstvu, njegovemu vodstvu se ne more nihče umakniti. „Eden je vaš Gospod“, zato je le eden nesmrtni kralj in Voditelj vseh narodov.

Kristus je naš kralj! On je kralj neba in zemlje in vseh narodov, ki zemeljsko površino napolnjujejo. On je kralj onih, ki ga priznajo, kakor tudi onih, ki ga nočejo poznati in se upirajo njegovemu gospodarstvu; prišel bo dan, ko bodo morali prav vsi priznati Njega za svojega Kralja in — Sodnika.

Veličastno nam evangelist Janez slika Kristusa kralja v trenutku, ko stoji na videz ves onemogel, strti in osmešen pred svetnim mogočnjakom Pilatom. Pred palačo cesarskega namestnika divja pobesnela množica. Hrup narašča, vedno bolj tuli in hlasta v silni žeji sovraštva po krvi Nazarejca. Strast in maščevalnost sta mu zvezala roke, on, ki je pred nekaj urami drugimi trgal suženjske spone, stoji sedaj sam zvezan, zbit do krvi, opljuvan in vržen v največje ponižanje — vržen iz družbe kot največji zločinec. In kar se je s tem obsojencem zgodilo čez nekaj ur je tako polno krivice in strahote, da je nad tem zločinskim početjem stemnelo solnce in se je zemlja tresla. Nasproti obsojenemu Kristu pa stoji zastopnik svetovnega rimskega imperija. Od angleških otokov pa do Indije, od Donave pa do prostranih puščav širne Afrike trepetajo narodi pred močjo in slavo rim. cesarstva in njihovih imperatorjev. In vendar ves ta sijaj in vsa oborožena moč rimskih legij ne more mimo Njega — Kralja. „Si ti torej kralj?“ Zatoženec, zvezani „zločinec“ odgovori, s kraljevskim zanosom reče: „da, sem kralj“.

Tako beremo v zgodovini, ki jo je pisal ne kak človeški pisec, ampak sv. Duh sam. Ali ni danes prav tako? Rimsko cesarstvo je razpadlo, njegovih kraljev, konzulov in imperatorjev že davno ni več. Samo še razvaline v Rimu in drugod oznanjajo bežno slavo svetne oblasti in moči. Če ne bi bilo šolskih učbenikov, v katerih se dijak uči o uspešnih in neuspešnih bojnih pohodih nekdanje silne rim. armade, bi danes sploh nič ne vedeli o vseh teh zgodbinah svetnih cesarjev, kraljevičev in mogotcev. Pač pa stoji v Rimu, kot nekak protest proti človeški domišljivosti in surovosti, na kraju, kjer so Kristusovi krvaveli za svoje

ideale, visok steber, obelisk in vanj je vdoblo kiparjevo dleto besede, ki bodo ostale resnične še tudi potem, ko tega obeliska nikjer več ne bo: „Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat“. Kristus zmaga, Kristus kraljuje, Kristus gospoduje. Sv. pismo in zgodovina narodov potrjujejo to resnico. Zato je ne-spametno, če vstajajo v Rusiji, Nemčiji in drugod novi Neroni, ki hočejo ugonobiti božjo državo in bož. kralja. Naj ga je nekaj časa tudi pljujejo in bijejo v obraz, naj ga tudi pribijejo na les, zmagal bo končno on. Iz preganjanja vstaja Kristus v vernikih še bolj močen, še bolj lep. Naj bi to veliko resnico kmalu doumeli vsi narodi, potem ne bo več mesta za nasilne „voditelje“. Tudi naš mali slov. narod se naj bi vedno ravnal po geslu, ki si ga je zapisal na svoj katoliški in slovenski prapor ob evharističnem kongresu: „Kristus kraljuj!“

Fantom prosvete!

Tebi, gorenjski fant, ki začenjš zopet s prosvetnim delom.

Poglej naravo. V pomladi vsa v zelenju, cvetju, poživiljena s petjem ptic, žuborenjem potokov in studencev. Vse v taki rasti, da ne moreš verjeti v konec temu življenju. Mine par mesecev in vsega je konec. Gozd zamre. Vse kot da pomladi ni bilo. Fant, ki se izobražuje v katoliški prosveti, v tvoji duši ne sme biti kot v naravi. Če imaš v duši pomlad, imaš v sebi življenje. Tvoja duša mora biti kot pomladna trta vsa posuta s svežim cvetjem kreposti in čednosti. Iz tvojega srca naj prihaja pesem lepote in harmonije vseh tvojih dobrih lastnosti. Nikdar ti pa v duši ne sme zavladati jesen. Kreposti morajo ohraniti svežost pomladnega cvetja, čednostni rast ne sme nikdar prenehati. Življenje duše tvoje naj bo neizpeta pesem pomladi, ki jo nosiš v sebi. Fantom: Pomlad prinesite v naše prosvetne domove, jeseni ne dajte v njih nikakega prostora!

Tedenske novice

KRANJ

Pred polomom Slovenske banke leta 1926. je g. Pirc prodal svojemu zetu g. Sircu za vsoto 90.000 Din vrt z gospodarskim poslopjem in njivo, katera je bila pozneje od novega last-

100.000 Din?

nika parcelirana. Najlepši del te njive je bil zamenjan z drugo, ter je bil takrat cenjen z 5000 Dn, še danes pa predstavlja gotovo vrednost 25.000 Din. Druga parcela iste njive je bila prodana za vsoto 25.000 Din, za stavbo OUZD v Kranju pa je bil prodan ostali del za vsoto 50.000 Din. Iz tega sledi, da je ostal vrt z gospodarskim poslopjem novemu lastniku za ceno 9.440 Din. Toliko smo morali še dopolniti naše zadnje poročilo o tej kupitji, da bo naša javnost točno informirana od kedaj se pojavlja kot lastnik te parcele g. Sirc in kakšni so bili oziri pri prodaji iste OUZD.

Krajevna organizacija udruženja vojnih invalidov v Kranju bo tudi letos obdarovala naše bedne za Božič z lepimi darili. Opozorjamo vse člane in članice, da poravnajo članarino čimprej, ker bodo obdarovani samo tisti, ki imajo plačano članarino. Članarino naj vsak plača pri tov. Rantu. Naj bo to vsem opomin, da ne bo potem zamer in sovraštva.

Odbor.

Petje. Vaje za naraščaj moškega zbora bodo odslej vsak torek in petek v škofiji ob 8. zv. Dekliški pevski zbor pa ima vaje vsak ponedeljek in sredo ob 8. uri zvečer v pevski sobi v župnišču.

Skupina poselske zveze v Kranju sporoča svojim članicam, da se bo začel šivalni tečaj v nedeljo 10. XI. t. l. Tečaj se bo vršil ob nedeljah popoldne od pol 4. do pol 5. ure. — Vse članice, ki so še ne priglase, naj pridejo točno. Priglasijo se pa lahko še druge stanovske tovarišice, če preje pristopijo kot članice skupine poselske zveze v Kranju in se vpišejo pri tajnici Tereziji Burger, Kranj, Prešernova ulica št. 6. Tajništvo.

Izlet v Leipzig. Poučni izlet v Leipzig namestila prirediti spomladi naša podružnica. Zato

Kdo je dal?

se obvešča vse, ki se interesirajo za vožnjo z avtobusom na to gospodarsko razstavo v Leipzigu, da se priglase na društvo Jug. obrtnikov v Kranju ali pa g. Pollaku. Izlet bi bil spomladi v mesecu marcu. Vsa nadaljna navodila bodo sledila. Voznina bo nizka. Ogle-dali bi si tudi v sosednih državah pod vodstvom strokovnjakov razne gospodarske pravne. D. J. O.

Igra. V nedeljo 10. nov. popoldne po litanijah se bo igrala v Ljudskem domu igra tri-dejanka: „Strežnika iz Santarema“. Igra, katero smo nekateri že videli prejšnjo nedeljo, ko se je vprizorila za otroke, vsem pripravčamo, saj je polna mladostne vedrine in nežne otroške ljubezni. Tu začutimo pomen besed: „ako ne postanete, kakor otroci...“

Evidenca obveznikov. Uprava občine Kranj sporoča: Vojni obvezniki — Radio-telegrafisti

— od 18. do 50. leta starosti, naši in tuji državljani, bivajoči v Kranju, se pozivajo, da se čimprej, a najkasneje do 10. t. m. zgledajo v občinski pisarni (vojaški referat).

Predavanje na ljudski univerzi v soboto 9. t. m. odpade.

ŠMARTIN PRI KRANJU

Prosvetna prireditel. V nedeljo 10. XI. ob 7. zvečer bo v šmartinskem domu vprizorjena Jalenova drama „Dom“ v 4. dejanjih. Prva predstava v letošnji sezoni „Zagorski zvonovi“ nam je pokazala ljubezen do cerkve, nedeljska pa nam bo stavila pred oči, kako je treba varovati naše domove in domačije pred propadom. Ta predstava nam kaže, kako si mladi ljudje stavijo nalogo: „Rešimo dom, ki je ves zadolžen“. Po velikih zaprekah se jim tudi posreči, da ga rešijo iz rok pohlepneža. Zato zlasti mladina vabljenca.

Na misijonsko nedeljo je imel v Domu skioptično predavanje dr. Gracer, urednik „Katoliških misijonov“. V lepih slikah nam je pokazal kitajsko pokrajino, navade in delo naših misijonarjev med Kitajci. Prijatelji misijonov so bili s predavanjem zelo zadovoljni.

Gasilska vaja. Na praznik Kristusa Kralja je imelo več gasilskih čet 17 po številu, gasilsko vajo. Prav je, da se naši vrlji gasilci vadijo v svoji stroki. Hoteli so spraviti vožo iz Save na Šmartinsko župnišče, to se jim je tudi lepo posrečilo. Čast jim.

Nikakor pa ne moremo odobravati, da bi se gasilska vaja vršila na tako velik praznik kot je praznik Kristusa Kralja, ko je vendar med letom dosti navadnih nedelj z dolgimi popoldnevi.

Se manj pa moremo biti zadovoljni s tem, da se je vaja vršila ravno tedaj, ko je bila v cerkvi popoldanska služba božja. Ali ni motenje bogoslužja, če istočasno, ko se vrši služba božja, plezajo gasilci po lestvah na par metrov od cerkve oddaljeno župnišče? In ljudje, mesto da bi šli v cerkev, postajajo okrog župnišča in cerkve.

Naši vrlji gasilci meada kaj takega ne bodo več dovolili, tudi če bi njihovi voditelji to hoteli.

Resne in mirne dneve o Vseh svetih je pri nas motil neokusen, naravnost gnusen dogodek. V to človeka dostojno tišino je vpadel slučaj, ki pa je vse obsodbe vreden, saj se ljudstvo splošno zgraža nad takim barbarskim

Kdo je dobil?

činom. Živijo namreč tu ljudje, ki svoje nazore kažejo tudi na pokopališču. Da je to res, nam je dokaz ta žalostni slučaj.

Ko so se v splošnem za spomin naših rajnih lepo okrasili grobovi, je bil tudi nek grob lepo z cvetjem obsut in okrašen. Ko so pa stariši hoteli isti še polepsati iz svojega čuta pietete z primerno blazinico, je ista bila vržena z ogabnim postopkom na spomenik padlim vojakom. Da je to dvojni greh bo razumel vsakdo.

strmo proti Gutenbergu. Že od daleč ju je pozdravljali s krepkim lajanjem čuvaj Hektor, nekdanji zvesti Krištofov spremljevalec.

V gradu so ju z veseljem sprejeli, saj so tudi Slatkonjo poznali že iz prejšnjih obiskov. Gospa grofinja, čeprav nekoliko bolehnata, skoro ni vedela, s čim bi jima najboljše postregla. Francika, ki je dorasla v lepo mladenko, ni veliko govorila, zvesta svoji dosednji mirni naravi.

Krištof je brez vsakega uvoda podal gospodu Juriju Lambergu ljubljansko pismo ter med očetovim čitanjem zasledoval poteze na njegovem obrazu. Prijetno mu je bilo, ko je videl dobrovoljni smeh na njegovih ustnicah.

„Nekaj povsem novega“ — je dejal veselo iznenadeni oče in podal pismo soprogji. „Prosim te, Krištof, da sprejmeš častno službo. Sam gospod deželni glavar te lastnoročno vabi. Nikar ne odkloni. Poznam tvoje lastnosti. Nikoli ne boš obžaloval tega koraka. Na Kamnu seveda ne boš mogel biti. Pa bomo vse uredili tako, da bo prav.“

„Jaz bi se oklenil tega vabila z obema rokama“ — je rekel Krištofov brat Gašper Lamberger.

Ko je videl Krištof tudi mater kakor novo poživiljeno in sestro Franciko, upirajočo vanj žareče oči, je pritrdil z odločnim glasom:

„Že po prejemu pisma sem bil mnenja, da ne odrečem. Videč, da ste vsi zadovoljni, sem popolnoma utrjen v svojem sklepu. Sem že pisal v Ljubljano, da sprejemam službo.“

Krištof in Slatkonja sta zasedla konja ter odjahala na Kamen. Slatkonja je skoro vso pot prepeval. Imel je posebno nadarjenost do glasbe in izredno lep glas, s katerim je vsakega očaral.

Kajti iz svoje dolžnosti, ki jo imamo do svojih rajnih, se tudi ljubezen in pa kultura posameznika zrcali v tem, drugič pa se spomenik najbolj zaslužnih prednikov naše fare na ta način smatra kot prostor za smetišče. Vsi ljudje so bili nemalo dirnjeni ob takem, in še vsem kar je sledilo, postopku. Da se kaj takega ne stori več, bi z naše strani priporočali, da naj bi to svojo življensko pot šli kazati med barbare, ne pa med ljudi, ki inajo še vedno pravi krščanski pojem in tudi neokrnjen spomin na svoje prednike. Izključujem pa tako krinkanje, ki hoče zakriti gnilo ozadje, saj bo najbrž naredil konec takemu početju tisti k lahko poseže v to.

BESNICA

Maščevanje nad pokojnikom na mrtvaškem odru. V Besnici so na Vernih duš dan pokopali kmečkega sina Kozjak Janeza, iz Zg. Besnice. Pred štirinajstimi dnevi ga je ozulil čevljev, vsled česar je nastopilo zastrupljenje in je bila vsaka zdravniška pomoč brezuspešna. Bil je poznan posebno v okolici Kranja kot prijeten družabnik, podjeten ter marljiv, vsled česar ga bodo domači težko pogrešali.

Na predvečer pogreba ga je kropila domala cela vas in veliko znancev iz okolice. Kot je navada pri nas, so posedali v hiši precej časa. Preko polnoči se je pa večina ljudi razšla. V hiši, kjer je ležal na mrtvaškem odru pokojni Janez je ostalo še par sosedov, nekaj prijateljev iz Kranja ter svoji pokojnega. Par fantov, ki so tudi kropili, je domov gredoč okrog ene ure po polnoči slišalo avto, ki je obstal v Čepuljah. Nato so slišali vpitje, robanjenje in premetavanje drv ob cesti, povzročen po neznanih osebah, ki so stopile iz avta in šle proti hiši, kjer je bil pokojnik na odru. Okrog 2. ure pa vstopijo v hišo štirje moški. Prvi ki je vstopil je pokropil pokojnega, nato pa ga začel preklinjati, pljuvati nanj in mu dajati izraze, kateri ne spadajo v javnost; vse navzoče je bilo groza. Ko so svarili, da naj mrtvega pusti pri miru in naj bi bil živemu povedal, če mu je kaj imel, se je izjavil: „Mene ni treba učiti, ker sem mož in občinski odbornik kranjske občine.“ Razgrajal je nad navzočimi in nalašč vihal telovnik, da se mu je svetilo orožje v zadnjem hlačnem žepu. Tega so se navzoči prestrašili ter so ga pustili pri miru.

Se drugi dan se je glavni „junak“ izrazil: „Ko bi ne bilo kranjčanov v hiši, bi ga bili vrgli za vrata.“ — Nad groznim početjem ki ga menda zgodovina naše banovine ne pomni se zgraša vsa okolica. Zeleti je, da oblast proti takemu početju nastopi z vso strogostjo, ker ne sme ostati nezakazovano.

Tu je opisano prvo dejanje, ki je podprto s pričami, drugo dejanje se bo vršilo pa pri sodišču.

Dobro uspela shoda. V nedeljo 27. oktobra sta se vršila dva shoda JRZ na Jamniku in v

Kdo bo odgovoril?

XXII.

Pri belih nunah v Velesovem.

Za mizo Lamberger sedi in gleda svoji dve hčerki, pa s sabo govori takó: „Najbolje bilo bi še to, če Anico bi dal možú, Frančiško zročil pa Bogú.“

Vitez Krištof je dospel že drugi dan v Ljubljano. Rad bi bil prejkomogoče na jasnem gledé pisma, ki ga je prejel od gospoda deželnega glavarja. Ta se je zelo razveselil Krištofovega obiska. Dogovorila sta se, da prevzame v enem mesecu vojaško poveljstvo.

S Krištofom je prišel v Ljubljano tudi njegov prijatelj Jurij Slatkonja. En dan sta ostala pri Slatkonjevih stariših, potem sta se ločila. Krištof je odšel na Gorenjsko, Slatkonja pa na Dunaj, kjer je nadaljeval modroslovne študije.

Mesto, da bi jahal skozi Podbrezje na Kamen, je obrnil Krištof konja proti Križam in na Gutenberg, da bi povedal starišem, kako je opravil v Ljubljani.

„V enem mesecu boš lahko uredil svoje reči na Kamnu“ — mu je rekel oče Jurij. „Dobili bomo dobrega oskrbnika, ki bo vodil za primerno plačo grajsko gospodarstvo.“

„In kaj bo z Anico?“ — je vprašal Krištof.

„Anica pride domov. Gotovo ti je znano, da bi jo rad poročil graščak Paradažar iz Tržiča. Dobila bi dobrega moža, ki ga vsi poznamo.“

Lavtižar Josip:

Lunaška doba Slovencev

Zgodovinska povest iz 15. stoletja. Godi se na Gorenjskem ob času turških vpadov.

(Nadaljevanje.)

Po poslančevem odhodu sta stala pred gradom dva osedlana konja. Belec je bil pripravljen za Krištofa, pram za Slatkonjo. Anica je naročala sto pozdravov svojim dragim na Gutenbergu. Mlada gospoda sta zavila po klancu navzgor in kmalu dospela v Srednjo vas. Kmetje se vprav stresali z vej hruške, ki jih je bilo posebno veliko tisto leto. Drugi so jih nosili v zakrivljeno izdobljeno bukev, drobili z velikim mlinskim kamnom in zdrobljene nosili v stiskalnico.

„Dobra letina, kajne?“ — je nagovoril Krištof ljudi, ki so držali klobuke v rokah in jezdeca spoštljivo pozdravljali.

„Hvala Bogu, prav dobra!“ — je odgovoril star mož. „Če bi bila vsako leto taka, bi nas ne skrbelo življenje.“

Pot se je vzpenjala še nekoliko više tja gor do zidanega znamenja, v katerem je stal lesen kip sv. Lucije, posebne pomočnice za oči. Naši stari pradedje so znali ceniti telesno zdravje. Zato so imeli za vsakovrstne bolezni posebne priprošnjike: sv. Lucijo za oči, sv. Polono za zobe, sv. Blaža za grlo, sv. Roka za kužne bolezni itd.

Krištof in Slatkonja sta postala nekaj časa pri znamenju ter občudovala lep razgled po spodaj ležeči ravnini in po gorah v ozadju. Od tukaj ju je neliala pot navzdol ter se končno vzpela precej

Besnici. Ob 15. uri je bil shod na Jamniku; udeležba je bila tolikšna da prostorna kmečka soba ni mogla sprejeti številnih zborovalcev, ki so privreli od vseh strani. Govornik g. Brodar je v skoraj 1 urnem govoru zborovalcem razložil politični položaj od početka l. 1919 pa do najtežjih časov. Zborovalci so navdušeno pritrjevali govorniku, ki je žel za svoja izvajanja buren aplavz. Ob 18. uri je bil shod v Besnici, ki je bil istotako dobro obiskan in kjer je g. Brodar isto žel za svoja izvajanja živahno odobravanje. Iz obeh shodov sta bili poslani udanostni brzojavki not. min. g. Korošcu in banu g. Natlačenu.

Na shodih, ki so bili združeni z občnim zborom kraj. organiz. JRZ. je bil izvoljen prejšnji pripravljalni odbor spopolnjen z nekaterimi novimi člani: predsednik V. Sedej, podpredsednik Fr. Okoren, taj. I. Eržen, blag. J. Knific in še 11 odbornikov iz vseh vasi občine Besnica.

CERKLJE

Proslava praznika Kristusa Kralja. Ker je vse dni pred praznikom Kristusa Kralja močno deževalo smo se že bali, da se slovesnost na praznik ne bo mogla izvršiti v takem obsegu in tako slovesno, kakor je bila zasnovana. Toda Kristus Kralj je hotel, da se njegov dan, kar mogoče bolje proslavi. Z ozirom na to bodi v prvi vrsti omenjeno, da je pri jutranji sv. maši pristopilo k sv. obhajilu mnogo mož in fantov, predvsem seveda onih iz Katoške akcije. Pri popoldanski slovesnosti pa je hotelo biti vse navzoče. Ze davno pred napovedano uro, so se zbirali domači farani in okoličani pred farno cerkvijo. Ob 5. uri se je otvorila v cerkvi slovesnost z blagoslovom in pesmijo v čast Kristusu Kralju. Po blagoslovu v cerkvi, so uvrstili naši reditelji, ogromno množico v veličasten sprevod, ki se je pomikal v najlepšem redu proti novemu domu Kristusa Kralja, ki je bil za ta dan še posebno svečano okrašene. Ko je bila ogromna množica zbrana okoli kapelice je stopil na prižnico stolni vikar g. Alojzij Košmerlj, ki je v ognjevitih besedah poudarjal, da se z živo vero, trdnim zaupanjem in gorko ljubeznijo oklepajmo Kristusa Kralja. Bodril nas je, da se v vseh križih in težavah ozirajmo na Kristusa Kralja sredi cerkljanskega polja, zlasti pa skrbimo, da bomo našo mladino vzgojili tako, da bo Kristusa Kralja zvesto ljubila. Po blagoslovitvi kipa smo še zapeli litanije Srca Jez. Narod pa je navdušeno odgovarjal. „Le za Jezusom hodimo, dokler še na svet živimo . . . Kristus kralju! Kristus zmaguj, v hostiji sveti nam gospoduj!“ Mimogrede bodi omenjeno, da je odbor Kat. akcije prejel več izredno lepih fotografskih posnetkov kakor: Kapelice, kipa Kristusa Kralja, spreveda itd. Vsem priporočamo, da si jih ogledajo in naroče pri odboru Kat. akcije.

VODICE

Nanovo poživljeno Prosvetno društvo v Vodiceh otvori v nedeljo 10. t. m. svojo igralsko sezono z Brenkovo dramo „Koroški tihotapci“.

Na to res umetniško delo javnost vljudno opozarjamo. Kdor je posetil zadnjo predstavo „Luč z go-ra“, se bo tudi tokrat rad odzval, kajti za popoln uspeh nam jamčijo zasedba režije in vlog, moči z zadnje predstave. Zato iskreno vabljeni.

KOKRA

Dne 25. okt. je umrla v Zg. Lokri št. 12 užitkarica Marija Zaplotnik, roj. Polajnar. Pokojnica je bila rojena 21. nov. 1824. in bi bila novembra stara že 91 let. Pogreba se je v nedeljo udeležilo veliko sorodnikov in župljanov saj je bila pokojnica doslej najstarejša v župniji. Pošteni krščanski spodnji Celarjevi družini naše sožalje.

TRZIC

Društvo „Sola in dom“. 28. oktobra je bil občni zbor društva „Sola in dom“ v meščanski šoli. Zadnja točka dnevnega reda je bilo predavanje g. Slabšaka. Predavatelj nam je podal sliko otroka in človeka z biološkega stališča. Vmes je pa vpletal šaljive pripombe, ki so bile zelo zabavne, obenem pa tudi jako poučne. Navzoči so bili g. Slabšaku zelo hvaležni. Ob priliki ga bomo še povabili v našo sredo.

Prosveta. 4. t. m. smo imeli zopet lep prosvetni večer v „Našem domu“. G. tajnik Prosvetne zveze nam je v predavanju z pomočjo skioptičnih slik predočil lepe dneve evharističnega kongresa v Ljubljani. Navzoče so ti lepi spomini tako navdušili, da je nabito polna dvorana zopet pričela peti znane evharistične pesmi, katerih zadnja je bila vroča želja izražena: Kristus kralju! Kristus zmaguj! v hostiji sveti nam gospoduj!

V nedeljo 10. t. m. ob 8. uri zvečer uprizori v „Našem domu“ J.S.Z. igr „Boštjan iz predmestja“. Vse je poskrbljeno, da bo prireditelj čim boljše izpadla. Pridite pogledat, kako se mora skrbeti za duše ljudi in kako se obenem rešuje socialno vprašanje.

Smrt kosi. V nedeljo 5. t. m. smo pokopali znano gostilničarko Dorotejo Zurl. Kako je bila pokojnica znana in vesplošno spoštovana je povedal sprevod. Na zadnji poti jo je spremljala tudi naša cerkvena godba, katere je bila že od njenega početka podpora članica. N. p. v. m.

Licitacija. 31. oktobra je bila licitacija v občinski pisarni za prevzem del pri preureditvi klavnice in prizidka hleva. Za ta dela so se potegovali trije gradbeni podjetniki: Ing. Dedek, Varšek Franc, in Rotar Ivan. Kot najcenejši ponudnik je bil Rotar Ivan. Njegov proračun predvideva vsoto 88.535,83 Din. Vendar bo občinska uprava predloge vseh treh še enkrat pregledala in odločila, katera ponudba je za občino najbolj ugodna.

Sprememba vodstva: V tovarni „Peko“ se je izvršila sprememba v vodstvu. Zelimo, da bi podjetje pod novim vodstvom čim boljše uspevalo ter s tem nudilo delavstvu in nameščencem čim več preprotnega kruha in stalnega zaslužka.

NAKLO

Slovesna blagoslovitev nove samostanske hiše ki so jo zgradile bolniške sestre iz Golnika v prijaznem Malem Naklu se je vršila pretečeno nedeljo. C. sestre v svoji sredi iskreno pozdravljamo in jim želimo obilo božjega blagoslova pri njihovem trudopolnem opravilu.

MOŠNJE

Kakor lansko leto tako tudi letos kaže naše društvo živahen razmah. Svojo sezono je otvorilo z narodno igro „Zagorski zvonovi“, imelo je svoj občni zbor, kjer je bil soglasno izvoljen stari agilni odbor z dolgoletnim predsednikom g. Ivan Resmanom; v nedeljo 20.

važen je trak nad Jezusovo glavo, ki nam pove letnico postanka te lepe slike, namreč: 1464.

Taka je torej bila zunanjšina tretje crngrobske cerkve. Poglejmo še njeno notranjšino. Dolga in široka je bila cerkev brez apsida toliko kot merijo sedanje ladje, saj so še danes iste, namreč dobrih 16 m dolge, visoke srednja 6,15, južna 6, severna pa 5,65 m, široke pa srednje 5,50m, severna 4,70 m, južna 4,25 m. Naravno je, da tako velik prostor ni mogel nositi stropa brez opore. Zato so ta prostor za vernike razdelili na tri ladje na ta način, da so mu postavili dve vrsti masivnih četverkotnih stebrov iz lepega rmenkastega hotaveljskega kamna. Te stebre so pri vrhu med seboj zvezali s šilastimi loki, ki so tudi iz istega kamna. Nad loki se dvigujeta še dve osrednji steni, na katerih je ležal prvotno še leseni strop. Od tega stropa so še na omenjenih stenah vidni konci tramov-nosilcev, ki jih niso izruvali iz sten, temveč jih enostavno požagali, ko so leta 1455. ladje obokali s križnimi oboki. Enega teh tramov so celo še nekaj pustili gledati iz stene, da so nanj obesili znano crngrobsko rebro „ajdovske deklice“ pri altarju sv. Martina. Torej je rebro tukaj vsaj že od leta 1455. dalje. To stanje ladij se nam je ohranilo nespremenjeno do danes, le da so bili stebri in križna rebra neokusno pobeljena, ki so se očistila, da sedaj kažejo svojo naravno barvo kamna. — Ko so ladje obokali, so pokvarili prej opisane furlanske slike, ki so na severni steni še ostale od druge cerkve. Pravtako seveda so takrat morali prestaviti veliki altar na sredo razširjene cerkve. Zato so dosedanjo apsidno zmanjšali, da je postala apsidna stranske severne ladje. Srednji glavni ladji so dozidali novo apsidno in vanjo postavili veliki altar.

Nesnaga se ne da skrtaciti. Zakaj?

Ker se umazanost ne drži samo na površju perila, temveč je tudi v njegovi notranjosti. Obila in gosta bela pena Zlatorogovega terpentinovega mila pronica pri pranju tudi skozi vmesne prostorčke tkanin in z lahkoto odloči vsako nesnago. Perilo je po pranju kakor novo, snežno belo in duhteče.

Zlatorog TERPENTINOVNO MILO

Pralnica, svetlolikalnica, kemična čistilnica in barvanje oblek

F. Potočnik, Kranj

Vljudno naznanjam, da sem preselila svojo obrt iz Jenkove ulice št. 4 (Rožna ulica št. 90.)

na Bleiweisovo c. 29.

(na Podrini poleg salona g. Vajta)

Priporočam se Vam za nadaljno cenj. naklonjenost z zago-tovilom, da bodem izvrševala naročila točno in po najnižjih cenah.

Z odličnim spoštovanjem
Mara Potočnik

pret. m. je bila pohvalno igrana prelepa vojna drama „A njega ni . . .“, ki se je ponovila v nedeljo 5. nov. ob 7. uri zvečer istotam. V nedeljo na praznik Kristusa Kralja ob 5. uri uri popoldan je bilo lepo filmsko in skioptično predavanje o letošnjem tako lepo uspelem evharističnem kongresu v Ljubljani. Nadalje bomo pripravili še eno ali dve burki, katere ljudstvo tako želi. Tudi obletnico kraljeve smrti je priredilo v nedeljo 15. oktobra z govori, deklamacijami in petjem. K tej smo vabili tudi vsa v župniji obstoječa društva: šolsko vodstvo, sokolsko četo Brezje, občinsko upravo in gasilsko četo v Mošnjah. Vsa so se prijazno odzvala in poslala vsaj opravičilo, le gasilska četa je ostala za vse gluha in brez zastopstva, dasi je eno uro oddaljena vas poslala celih 14 uniformiranih članov. Ta je imela po dolgem času zopet eno vajo, pri kateri pa žal pogrešamo one vodilne osebe v uniformi, ki so pred letom s tako energijo in zaletom prijele za krmilo, posebno še ona znana, ki se je bahavo izrazila „da jih (naše ljudi) pustimo pri miru

saj imamo oblast za seboj“. Ni pa to kak kmet ali delavec marveč inteligenent akademik. Zato bi ga želeli še videti v četi s takim zastopom s kakršno besedo se je takrat košatil. Sploh pa pri njih paradnih nastopih pogrešamo prave discipline. Smo pa tudi mnenja, kakor so radi napregli bodo še raje (ali morali) spregli.

PREDDVOR

Evharistični kongres v sliki, zvoku in besedi bomo gledali in poslušali tudi pri nas v nedeljo 17. novembra v Ljudskem domu kar dvakrat, in sicer ob 2. in 4. uri pop. Dvakrat zato, da se bodo mogli razvrstiti in udeležiti vsi ljudje, ki jih ta film nad vse zanima. Filmske prizore bodo dopolnjevale še skioptične slike, ob katerih nam bo predaval g. tajnik V. Zor iz Ljubljane. Za kr. je stroškov bo malenkostna vstopnina 1 — 3 lita. Vsi iz bližnje in daljnje okolice ste najvjužneje vabljeni.

KRIZE

Pevski koncert, na praznik Kristusa Kralja, pod vodstvom vnete pevovodkinje, gđc. Mandele Julke, nas je kot prvi te vrste v Križah prav zadovoljil. Program obširen (19 pesmic mešanega, moškega in ženskega zbora) in raznolik. Podpisani, kateremu so pevske razmere v Križah dobro znane, sem se čudil vztrajnosti, s katero so se lotili ne lahke naloge. — Zbor šteje 14 ženskih in 12 moških glasov. Kar polna, gosta harmonija nam je donela na uho. Sami mladi, čvrsti glasovi. Soprani kot bi zvonili, alti so se razkorajčili v ženskem zboru, tenorji prav točni —(z vztrajno vajo jim bo glasbena muza glas še bolj spopolnila), basi korajžni in gibčni. Tudi dinamiki in agogiki ni kaj očitati, dasi jim pot navzgor še ni zaprta.

Da so se skrbno pripravili, kaže tudi to, da so mnogi kar na pamet peli. Prav všeč mi je bilo, da so po večini skrbno pazili na pevovodkinjo, ki je sicer bolj mirno, vendar točno in korajžno vodila — tudi brez not.

Pred koncertom je podpisani podal v nagovoru nekaj misli o petju in glasihi.

Z veseljem moram poudariti, da je občinstvo razumelo namen prireditve, ker je do zadnjega kottička napolnilo dvorano, kar se pri koncertih ne zgodi prav pogosto. Le korajžno napreje za našo, ta' o lepo slovensko pesem!

L. G. (Jesenice).

Gospodarstvo

Zganje — kdaj se smatra, da podlega državni trošarini, kakor špirit.

Ministrstvo financ je razveljavilo dosedaj veljavno naredbo, da je 60%no zganje smatrati za špirit in je izreklo, da naj se smatra za špirit že tako zganje, ki ima nad petdeset % jakosti.

Ta določba bo važna zlasti za one, ki preku-

Starološki kaplan Janez Veider.

Naši kulturni spomeniki

Novoodkrite slike in druge zanimivosti crngrobske cerkve.

Slikar se je naravnost trudil, da je sliko izdelal v čudoviti finesi. Nimbe okoli obraza Jezusčka in Kristofa je izsekal. Pravtako je izsekal tudi druge okraske, n. pr. pasove, robove pri rokavih na obleki, zaponke pod vratom itd. Barve je slikar rabil sicer preproste a v rizi in kompoziciji je čudovit. Kako gracijozno n. pr. sedi Jezusček na rami orjaka. Popišemo še to res lepo sliko. Obdaja jo slikan okvir, sestavljen iz prekrasnih gotskih rastlinskih in geometričnih okraskov. Spodnji del slike je precej zabrisan vsled vlage in drugih nepravil. Predstavlja globoko reko, polno raznovrstnih bajeslovnih vodnih bitij, n. pr. pol riba — pol deklica, Pozejdon s trizobom, razna mala bitja, ki jahajo na ribah, puščavnik na bregu itd. Vodo brede velikan sv. Kristof, ki se opira na drevo z zeleno krono ki mu služi kot palica. Napravljen je kot srednjeveški paž z izredno nežnim, skoraj ženskim krasnim obrazom. Na desni rami mu sedi čudovito lepo Dete, ki je popolnoma ohranjeno v rizi in barvah. Krasno so gube njegove modrosive obleke. V desnici drži zemeljsko oblo, z levico pa drži Kristofa za lase, v bojzani, da ne pade doli. Nekaj edinstvenega je njegov okrogel obrašček s čudovito svežimi ustnicami. Oba imata lepe kodraste rumene lase. Okoli obeh glav se vijeta napisna traka, ki silno dekorativno izpolnjujeta vrhnji del slike. Napis oznanja po latinsko pogovor med Kristofom in Jezuskom. Posebno

havajo fige in rozine, kajti tako žganje doseže vedno višjo jakost nego 50% in jim bo treba plačati državno trošarino po 24.— Din za en liter absolutnega alkohola. Navadno sadno žganje ne doseže nikdar jakosti 50%.

LICITACIJA.

Tehniški razdelek sreskega načelstva v Kranju razpisuje za dobavo bencina, nafte, težkega olja za avto in masti.

I. javno pismeno ponudbeno licitacijo v skrajšanem roku na dan 18. novembra 1935, ob 11. uri dopoldne v sobi št. 10. tehničnega razdelka sreskega načelstva v Kranju.

Ponudbe naj se glase v obliki popusta v odstotkih (tudi z besedami) na znesek odobrenega uradnega proračuna:

- 1) 1.400 kg bencina Din 14.700.—; 2) 400 kg nafte Din 1.600.—; 3) 200 kg težkega avto olja Din 4.000; 4) 50 kg tovrstne masti Din 700.—.

Predpisana kavcija znaša Din 210 za naše in Din 420 za tuje državljane.

Pojasnila in ponudbeni pripomočki se dobivajo proti povračilu napravniških stroškov med uradnimi urami v pisarni tehničnega razdelka sreskega načelstva v Kranju.

Tehniški razdelek Sreskega načelstva v Kranju.

Pozor! Pozor!

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem odprl lastno trgovino s čevlji in to v

Čadeževi hiši

na Glavnem trgu.

Na zalogi imam vsakovrstno blago po zmernih cenah, da lahko vsakdo kupi.

Novi modeli

Dobro blago

Ročno delo

Kupujte dobro obutev!

Se priporoča

**ANDREJ ČRNILEC
KRANJ**

Cviček

pravi dolenski, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

Pri Jazbecu v Kranju

dobite vse kar potrebujete za zimo:

- Suknje
- Površnike
- Trenchcoate
- Hubertus plašče
- Damske plašče
- Vsakovrstne obleke

Blago za obleke v veliki izbiri.

Klobuke po konkurenčnih cenah.

Zimsko perilo itd.

Priporoča se

**Albin Jazbec
Kranj**

največja trgovina z oblekami na Gorenjskem

Prosvetna društva, gostije, gasilce in druge skupine pride vsak čas tudi slika na dom

JUG, fotograf, Kranj
(sedaj nasproti trg. Savnik)

**Največja izbira in zaloga
Radio aparatov v Kranju**

Kakor:

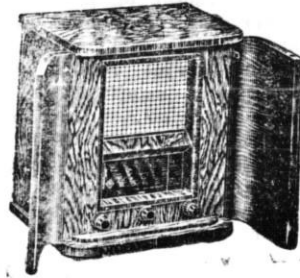
- Telefunken
- Radione
- Minerva
- Ingelen

His Master's voice
Orion

dobite pri

D. Schilling

Jahačev prelaz 2

Vse te vrste aparatov
lahko kupite na obroke.

Predvajanje v trgovini in na
domu neobvezno za nakup!

Prodajam lepega konja
„Ponija“ z vso novo opremo.
Informacije daje B. Rangus zlatar Kranj

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglaših se plača 0 50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča Viktor Tonejz tapetnik, v hiši g. F. Ažmana.

Priporočam svojo zalogo vseh vrst dežnikov. Sprejemajo se popravila in preobleke. Izvršujem jih točno in solidno

Jenko Alojzij

dežnikar
KRANJ, (poleg trgov. g. Jazbeca)

Važno! Modroce! Otomane, spalne divane itd. izvršuje solidno in po nizki ceni Bernard Maks, tapetnik, poleg Stare pošte, Kranj.

Stanovanje v novi hiši na Farovski Loki se takoj odda.

Proda se zelo poceni knjiga — strokovna „Das Schlosser - Handwerk - Maschinen Bau“ Poizve se v upravi.

Lep, mlad volčjak se takoj proda po nizki ceni. Poizve se Primskovo 104.

Trgovska pomočnica išče službo na Gorenjskem, v mestu ali na deželi. Imam dobra spravevala in sem večja nemščina, da bi se bolj izobrazila grem eno četrtletje zastoj v trgovino. Naslov v upravi lista.

Dva lokala, predpisano zgrajena v novi hiši (z družinskim stanovanjem) pripravno za trgovino, vinotoč, ljudsko kuhinjo, razno obrt ali podobno, na prometnem kraju v neposredni bližini Kranja se takoj odda. Tozadevne informacije daje Grmek, Kranj, Cesta na Golnik 16.

Vosek kupujem po najvišji dnevni ceni — slaščičarna Sink.

Sobo s posteljo iščem v mestu za takoj. Naslov v upravi lista.

Podaljšaj
si
življenje!

Življenje se lahko podaljša, boleznim se lahko prepreči, ozdravijo; slabi se lahko okrepijo, hiračoči učvrstijo, nesrečni osrečijo!

Kaj se pojavi izza vsake bolezni? Oslabelost živcev, potrtost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih reči.

Zadovoljnost

je najboljši zdravnik! So pota, ki te lahko privedejo do dobrega razpoloženja, ožive tvojo čut, te napolnijo z novimi upi in uprav to pot ti pokaže razprava, ki jo dobi vsak, kdor jo zahteva takoj in popolnoma brezplačno!

V tej mali priročni knjižici je razloženo, kako se lahko v kratkem času in brez zapreke pri delu živci in mišičje ojačijo, kako se dajo utrjenost, slabo razpoloženje, raztresenost, oslabeledost spomina, nerazpoloženje za delo in nešteto drugih pojavov bolezni popraviti in odstraniti. Zahtevajte to razpravo, ona vam bo nudila mnogo prijetnih uric.

Poštno nabiralno mesto:
Ernest Pasternack,
BERLIN SO,
Michaelkirchplatz 13, Abt. 91.

Milostljiva,

*ene bolečine
Vas lahko*

rešimo,

to je one, ki bi jo začutili, če bi izvedeli od svoje prijateljice za kako neverjetno nizko ceno je kupila pri nas svoj elegantni plašč.

Se želite prepričati?

Radevolje smo pripravljani, da Vam pokažemo vse kar je najmodernejšega v tej sezoni, pa boste tu sigurno našli za Vas kar želi Vaše sreče.

Prepričani smo, da boste prištedili polovico denarja ki ste ga namenili za nabavo plašča.

TIVAR OBLEKE